

alt Urgell

periòdic quinzenal d'Esquerra

Redacció i Administració: Carrer Estudi, 8

Portantveu del Comitè Executiu Comarcal de l'Alt Urgell (Esquerra Republicana de Catalunya)

El Congrés extraordinari d'Esquerra Republicana

El dia 7 del corrent tingué lloc a Barcelona, el Congrés extraordinari del nostre partit, que degut a l'expulsió dels que componen l'anomenat grup de «L'Opinió», s'havia fet necessari. La transcendència d'una tal determinació i la bretxa oberta en les nostres fileres, per aquesta expulsió, feien necessari un canvi d'impressions entre tota l'organització per tal d'aturar la campanya de difamació i desconfiança, que els expulsats, juntament amb els nostres enemics, alhora reforçats, feien per tal de dividir les nostres forces invencibles fins avui precisament per aquesta unió indestructible.

A repost el Congrés a les esperances en ell depositades? Si. Ha elevat la nostra moral. Hem tancat les nostres fileres que un llarg temps de no combatre, les havien estat una mica de la disciplina tan necessària en un moment com el que apropem. Després del descans, amb el nostre mot d'ordre, de nou estem disposats a la lluita. Tot per Catalunya i per la República i amb aquest esperit de sacrifici que caracteritza als militants d'Esquerra Republicana de Catalunya, com a cap altre partit de casa nostra, assolirem noves i esclatants victòries que com les passanimitarà de glòria el nostre partit, que ha estat el de les grans realitzacions per a la nostra pàtria i que serà en el futur el que aconseguirà tots els desitjos mai lograts per cap altre partit, per manca de fe i d'optimisme.

El discurs del Conseller de Cultura en Ventura Gassol, en nom del Comitè Executiu, per a explicar les raons que aquest havia tingut per acordar l'expulsió del del grup de «L'Opinió» d'una

gran altesa, feu una gran impressió en els assembleistes i més encara quan en acabar digué aquella frase que és el compendi d'aquest litigi i que desfà d'una manera terminant tot el «tinglado» que havien aixecat els d'aquell grup, i que no tenint consistència caigué sota el pes de la següent asseveració: «Doncs, si tan incapaçs i tan immorals eren aquells homes d'Esquerra, perquè han hagut d'esperar que nosaltres els traguéssim i no se n'han anat ells per la seva lliure voluntat?». L'ovació, tots els assembleistes dempeu, que escoltà el Sr. Gassol, a l'acabament d'aquest paràgraf li demostrà com havia sabut interpretar el que estava dins de tots els assistents. Ningú s'aixecà a defensar-los, sinó que encara el Sr. Duran va demanar, com a definitiva degradació, que als expulsats se'ls pregués que per dignitat deixessin els càrrecs polítics que ostenten i que deuen a l'Esquerra. El nostre amic Canturri, que ens representava en aquell Congrés, parlà una llarga estona sobre aquest afer candent i enlairà la figura honorable del president de la Generalitat en Francesc Macià per a qui demana el major respecte i contra el qual els expulsats llencen els seus insidiosos atacs. Fa un cant a la disciplina i a l'entusiasme de l'Esquerra, lloant l'acord del Consell Executiu. Fou llargament ovacionat. L'assumpte va quedar definitivament resolt.

Més tard s'explanà a l'Assemblea l'assumpte de la concessió de les vuit noves línies d'autobusos de Barcelona i que els nostres contraris volien aprofitar per a desprestigiar nos. Amb una claredat que cap altre partit té a Catalunya, s'ex-